

زندگی موفق قبل از فرزنداری بخش دوم: بایدها

۱_ عقد ازدواج و حتی عروسی، بهتر است در شب واقع شود بجز شب چهارشنبه که اگر عقد ازدواج یا زفاف در این شب واقع شود، بنابر روایات مکروه است " قال ابوالحسن الرضا(علیه السلام) " من السنة التزویج باللیل، لأن الله جعل الیل سکنا، والنساء هن سکن " از مستحبات است عقد ازدواج شبانه انجام شود زیرا خداوند متعال شب را مایه آرامش قرار داده و این زنان هستند که مایه آرامش اند و در رساله ذهبیه آمده است که زناشویی آخر شب یا بعد از نیمه شب باشد نه اول شب که معده پر از غذا است. عن أبي عبدالله الصادق (عليه السلام) : "زفوا عرائسکم لیلا و أطمعوا ضحی" عروس هایتان را شبانه به خانه داماد بفرستید و اطعام عروسی را روز فردای آن دهید. بلغ،أبا جعفر (عليه السلام) أن رجلا تزوج في ساعة حارة عند نصف النهار ، فقال أبو جعفر (عليه السلام) : "ما أراهما يتفقان ، فافترقا "به حضرت امام محمد باقر (عليه السلام)خبر رسید مردی در زمان گرمی هوا، هنگامه وسط روز با زنی تزویج نمود حضرتش فرمود نمی یابم آن دو (زوجین) را که با هم زندگی مشترک پایدار داشته باشند ، پس از مدتی آن دو جدا شدند. قال أبو عبدالله "الصادق" علیه السلام : "لیس للرجل أن یدخل بإمرأة لیلة الأربعاء " شایسته نیست مردی(داماد) شب چهارشنبه بر زوجه (عروس) داخل شود(زناشویی کند) که بعضی علماء عقد ازدواج را در این شب نیز چون عروسی مکروه دانسته و البته کراهت فقط مختص شروع عروسی است و بعد از آن کراهت و اثر وضعی زناشویی شب چهارشنبه برطرف می گردد .

۲- دستمال های مخصوص زناشویی زوجین جدا گانه کنار گذاشته شود چنانکه در روایت آمده است عن رسول الله (صلی الله علیه وآله) " یا علی لا تجامع إمرأتک إلا ومعک خرقة ومع أهلک خرقة ولا تمسحاً بخرقة واحدة ، فتقع الشهوة علی الشهوة فإن ذلك یعقب العداوة بینکما ثم یردکما إلى الفرقة والطلاق" لازم به ذکر است که این نوع روایات بلا تشبیه از باب "به در می گویم دیوار بشنود" است و شأن حضرت مولای متقیان (علیه السلام) أجل از این توصیه هاست ، همانگونه که خطابات توییحی در قرآن کریم به حضرت ختمی مرتبت(صلی الله علیه وآله) از باب همین ضرب المثل است یعنی خطاب الهی به امت حضرتش می باشد چون بر این مدعای خویش قرینه قطعیه مقالیه ومقامیه داریم ومخاطبین بزرگوار را به کتب تفسیر وکلام ارجاع می دهیم .

۳_ غیرت شایسته وبجای مرد نسبت به همسرش و مصادیق آن در موردی است که نوع عقلاء ومتدینین در موضع تهمت آن را لحاظ نمایند . مانند تنها ماندن زن با نامحرم در اتاق بسته یا شوخی نمودن و طنازی با نامحرم و رفتن به مجالس فساد وخروج از منزل با آرایش وحجاب کاذب

و غیره، قال النبی(صلی الله علیه وآله) : "کان أبی إبراهیم غیورا وأنا أغیر منه وأرغم الله أنف من لا یغار من المؤمنین" جدم ابراهیم غیور بود ومن از او غیورترم و خداوند بینی افرادی از مومنین را که غیرت نشان نمی دهند به خاک بمالد(ذلیل نماید) ، عن الصادق (عليه السلام): " إن الغیرة من الإیمان " . وعنه (عليه السلام) : " إذا لم یغر الرجل فهو منکوس القلب" اگر مردی غیرت بجا نشان نداد پس او قلبش واژگونه شده (ومحروم از رحمت الهی است) .

۴- توکل نمودن بر خداوند متعال و تمسک به او، "إنه ليس له سلطان على الذين آمنوا وعلى ربهم يتوكلون" به یقین او (شیطان) بر افرادی که ایمان آورده اند و همواره بر پروردگارشان توکل می کنند ، سلطه و سیطره ندارد . زوجین هر چقدر عشق و توافق مستحکم در زندگی مشترک داشته باشند باز شیطان به آنها طمع دارد و با وسوسه های متعدد در صدد تباه ساختن زندگی مقدس آنهاست تا با جدایی بین آن دو موجبات انحراف جنسی را زمینه سازی کند . طبق این آیه شریفه با دو شرط ایمان واقعی و توکل دائمی می توانند از سلطه او به لطف الهی نجات یابند . ".....ومن يعتصم بالله فقد هدي إلى صراط مستقيم" هر فردی به خداوند تمسک جوید بییقین به راه راست هدایت شده است .

۵- شایسته است داماد عروس را در هفت روز اول شروع عروسی از خوردن لبنیات و سرکه و گشنیز و سیب ترش منع کند چون رحم عروس از خوردن این خوراکی های چهارگانه عقیم (نازا) و سرد می شود. فی وصیة النبی (صلی الله علیه وآله) لعلي(عليه السلام) ، أنه قال : و امنع العروس في أسبوعك(اسبوعها) من الألبان والخل والكریزة والتفاح الحامض من هذه الأربعة الأشياء .....".

۶- ولیمه واطعام دادن مومنین در وقت زفاف که آثار وبرکات مهمی دارد مشروط به این امور ۱- با مال حلال باشد ۲- طعام طیب وپاک باشد ۳-بیشتر از دو روز نباشد که نیت ریا و شهرت بخود بگیرد . عن أبي عبدالله(عليه اسلام) قال: قال رسول الله (صلی الله علیه وآله) : "الوليمة أول يوم حق والثاني معروف وما زاد ریا و سمعة" ۴- حتما از طبقه مستمندان نیز دعوت شود ومختص ثروتمندان نباشد .۵-در حد تمکن مالی زوج یا زوجین باشد . "....لا يكلف الله نفسا الا ما آتاها...." خداوند هیچ فردی را بجز آن مقدار که به او عطاء کرده، مکلف ننموده است

۷- زوجین با نیت حفظ دین و تقویت معنویت خویش و نجات از گناهان جنسی ازدواج کنند . عن رسول الله (صلی الله علیه وآله) : "من تزوج فقد أحرز نصف دینه ، فليتق الله في النصف الباقي" هر فردی ازدواج نماید نصف دینش را حفظ نموده، پس باید در مورد نصف دیگر تقوی پیشه کند . وايضا عنه (صلی الله علیه وآله) : "من أحب أن يلقى الله طاهرا مطهرا فليلقه بزوجة" هر مردی بخواهد خداوند را با حالت پاک وپاکیزه دیدار نماید، پس با داشتن همسری او را دیدار نماید (یعنی متأهل از دنیا رود مشروط به عشق مقدس ، البته شهداء وجوانان پاک سرشت که موفق به یافتن همسر نشده اند بهمراه حوریان بهشتی به دیدار خداوند خواهندشتافت) . قال أبو عبدالله(عليه السلام) : "ركعتان يصليهما المتزوج أفضل من سبعين ركعة يصليهما أعزب" دو رکعت نمازی که فرد متأهل می خواند برتر از هفتاد رکعت نمازی که فرد مجرد می خواند. قال النبي صلی الله علیه وآله : "ركعتان يصليهما متزوج أفضل من رجل عزب(أعزب) يقوم ليله و يصوم نهاره" دو رکعت نماز مردمتأهل برتر از(عمل)مردمجرد، عبادت کننده در شب و روزه گیرنده در روز . "فقه الحديث" : ۱- مراد این نیست که فرد متأهل با ارقام ریاضی نماز خود را با فرد مجرد مقایسه کند بلکه مراد ضریب دار شدن عبادت فرد متأهل است ، مانند حقوق سرهنگ و سرباز که هر کدام ماهانه حقوق خود را می گیرند لکن حقوق ماهانه سرهنگ چندین برابر حقوق ماهانه سرباز است. لذا مضحک است سرهنگی حقوق یک ماه خویش را گرفته و حقوق یازده ماه دیگر را اخذ نکند. تا با حقوق یک سرباز مساوی شود. (در مثال مناقشه نیست ، هر که بامش بیشتر برفش بیشتر) ۲- این ثواب اخروی ضریب خورده برای فرد متزوجی است که حق شرعی و عرفی همسر و خانواده اش را اداء نماید والا مانند سرهنگ خائن که در زندان دنیا محبوس

و مؤاخذه می شود . در زندان دوزخ محبوس و مؤاخذه خواهد شد .۳_ مقایسه بین دو فرد متساوی الایمان است که یکی متأهل و دیگری مجرد است نه بین دو فرد مختلف الایمان که ایمان

فرد مجرد از فرد متأهل بمراتب بیشتر باشد. عن رسول الله (صلی الله علیه وآله) : " أكثر اهل النار العزاب " بیشترین اهل دوزخ افراد بی همسر و مجردند .

۸_ اظهار دوستی از طرفین بخصوص از طرف مرد : قال رسول الله (صلی الله علیه وآله) : " قول الرجل للمرأة إني أحبك لا يذهب من قلبها أبدا " سخن مرد به همسرش که دوست دارم تو را هرگز از قلب او بیرون نرود.

۹_ ازدیاد و شدت دوستی مرد به همسرش : عن الصادق (علیه السلام) : " العبد كلما إزداد للنساء حبا إزداد في الإيمان فضلا " هر مقدار محبت بنده به همسر (یا همسرانش) زیاد شود به هان مقدار ایمانش فزونی یابد، و أيضا قال (علیه السلام) : " کل من إشتد لنا حبا إشتد للنساء حبا وللحلوة " هر مومنی محبتش به ما (اهل البيت) شود محبتش به همسر (همسرانش) و شیرینی شدیدتر می شود . فقه الحدیث : مراد از این دوستی شوهر با همسرش که در احادیث مورد تشویق و تاکید واقع شده آن دوستی مقدسی است که زمینه تقوی و اخلاص شود . " ومن كل شیء خلقنا زوجین لعلکم تذكرون ^ ففروا إلى الله إني لکم منه نذیر مبین ^ ولا تجعلوا مع الله الها آخر إني لکم منه نذیر مبین " که این آیات شریفه دلالت دارند بعد از اینکه متذکر می شوید از هر چیزی زوجین (نر و ماده ، و از جمله شما انسانها) خلق نمودیم پس به سوی خداوند بگریزید و با او اله دروغین دیگر شریک قرار ندهید (اخلاص) لذا در اینگونه احادیث دوستی کمال زا مراد حضرات معصومین می باشد که در مقابل احادیث دیگری از حضرات وارد شده که نهی (تحریمی یا کراهتی) از دوستی همسران (یا مطلق زنان ولو بیگانه باشد) که کمال زدا است . مانند دوستی زنان که مرد را به گناهان کبیره کشاند مانند حرام خوری و بی غیرتی و ترک جهاد ، عن أبي عبدالله (الصادق) علیه السلام : " أول ما عصي الله تعالى بست خصال : حب الدنيا ، حب الرئاسة ، حب النوم ، حب النساء ، حب الطعام ، حب الراحة " که مراد حب مذموم و کمال زدا برای فرد است چرا که انسان به این امور نیازمند است . این بود نحوه جمع بین این دو دسته روایات بظاهر متعارض در مورد حب النساء .

۱۰_ مرد در تأمین سعادت دنیوی و اخروی همسرش تلاش کند . قال النبي (صلی الله علیه وآله) : " للمرأة علی زوجها أن يشبع بعلمها ویکسو ظهرها ویکلمها الصلاة والصوم والزكاة إن کان في مالها حق ولا تخالفه في ذلك " از حقوق زن بر شوهرش این است که او را سیر کند و پوشش و پوشاک او را تأمین کند و احکام شرعی نماز و روزه و زکات را به او تعلیم نماید اگر حق زکاتی در مال زوجه اش باشد و زوجه نیز باید در عمل به این احکام شرعی با زوج مخالفت نکند. (فقه الحدیث: ذکر صلاة وصوم و زکات از باب مبتلی به بودن آنهاست مضافا به اینکه صلاة وصوم شرائطی بسیار گسترده دارند که صدها حکم شرعی را مانند احکام طهارت ، وضوء و احکام غسل جنابت و حیض و... در پی دارد.) قال الرضا (علیه السلام) : " الکاد علی عیاله من حل کالمجاهد في سبیل الله " تلاش کننده از روش حلال برای تأمین نیاز حلال همسر (و خانواده) مانند رزمنده و مجاهد در راه خداوند است .

۱۱- تزئین و آرایش زوجین برای یکدیگر: قال النبي (صلى الله عليه وآله): النساء يحببن أن يزين الرجل في مثل ما يحب الرجل أن يرى فيه النساء من الزينة " زنان دوست دارند آرایش نمودن (مردانه) را در شوهرشان را ببینند همانگونه که شوهرشان دوست دارند آرایش (زنانه) را در زنان خود ببینند. قال رسول الله (صلى الله عليه وآله): " الذهب والحريير حل لإناث أمتي وحرام على ذكورها " استعمال طلا و پوشیدن حریر برای زنان امت من حلال و برای مردان امت حرام است. مع الأسف بعضی مردان خودخواه یا جاهل فکر می کنند آرایش مردانه (مانند شانه کردن موی سر و ریش و آرایش آنها و استعمال عطر و پوشش زیبای مباح مردانه) خوشایند نیست و آرایش مختص زنان است.. و حال اینکه خداوند متعال در قرآن کریم

به این جاهلان جواب فرموده: " قل من حرم زينة الله التي أخرج لعباده والطيبات من الرزق ... "

۱۲- هدیه دادن (بدون منت) نیکوست بخصوص هدیه زوجین به یکدیگر: قال الصادق (عليه السلام): "تهادوا تحابوا، فإن الهدية تذهب بالضعائن" هدیه به یکدیگر دهید زیرا هدیه کینه ها را از بین می برد. البته هدایایی که به کارگزاران دولتی و صاحب منصبان داده می شود باید مراقب باشند مبادا در واقع رشوه باشد. نهج البلاغة "..... والسحت بالهدية و....." اهل فتنه مال حرام (رشوه) را بعنوان هدیه حلال می شمارند.

۱۳- سلام دادن زوجین به یکدیگر، عن النبي (صلى الله عليه وآله): "أفش السلام يكثر خير بيتك" سلام دادن را ترویج نما تا خیر و برکت خانه ات زیاد شود. عن الصادق (عليه السلام): "البادي بالسلام أولى بالله ورسوله" شروع کننده به سلام نزدیکتر است "از حیث معنوی" به خداوند و رسولش (نسبت به جواب دهنده سلام) ضمنا در روایتی ذکر شده فردی که وارد منزل شود و سلام بر اهل آن نکند یکی از اعوان شیطان به نام داسم همراه او می شود تا آن فرد در منزل فتنه و نزاع برپا کند. و دست بر نمی دارد تا این شر را به اهل منزل برساند. لذا در این هنگام فرد مذکور بگوید: داسم، داسم، أعود بالله منه. البته به چند گروه از باب نهی از منکر نباید سلام کرد (لطفاً به روایات باب سلام وفقه الحدیث آن رجوع شود).

۱۴- خوشرویی زوجین در برخورد با یکدیگر خصوصاً در هنگام بازگشت به منزل. عن النبي (صلى الله عليه وآله): "حسن البشر يذهب بالسخيمة" خوشرویی نفرتها و افکار منفی را از بین می برد. البته مواردی طبق مصلحت و حکمت از این ضابطه مستثنی شده است.

۱۵- اطفاء نائره شهوت جنسی مرد با آمیزش جنسی همسرش که متأسفانه اکثر آمار طلاق های عاطفی و حتی شرعی از عدم آمیزش یا کمبود آمیزش جنسی بین زوجین است. قال امير المؤمنين (عليه السلام): "إن أبصار هذه الفحول طوامح؛ وإن ذلك سبب هبابها، فإذا نظر أحدكم إلى امرأة تعجبه فليامس أهله، فإنما هي كإمرته" (حکمت ۴۲۰ نهج البلاغة) در ضمن رخدادی حضرتش فرمود: براستی که چشمان این نرینگان (نفرمود الرجال چون مردان واقعی مانند مالک اشتر و عمار و میثم و دیگر شیعیان خلص حضرتش چشمانشان فرو هشته است و به دیده شهوت نظر نمی کنند لذا خطاب حضرت به اصحاب عادی بوده با توجه به صفات متقین در خطبه همام) خیره و آزمندان به صحنه شهوت آمیز نگاه دوخته اند و همین گونه نگاه ها سبب هیجان آنها شده، هرگاه یکی از شما به زنی نگاه کند که مایه شیفتگی و تعجب وی شود پس با همسرش آمیزش نماید که

او(زن زیبای نامحرم) زنی چون زن وی باشد . قسم به خداوند جامعه بشری به چنین دستور نورانی تا ابد ؛ مدیون و نیازمند است .(گرچه طفلان راه که دانشمند روانشناس باشند بعد از گذشت قرن‌ها به حقانیت این دستور نورانی پی برده اند، ولی معما چو حل شود آسان گردد) در این مورد توضیحی بسیار مختصر بر کلام نورانی حضرت امیر بیان (علیه السلام) لازم می گردد : شهوة الشئ در لغت به معنای : بشدت خواستار آن شئی شدن می باشد ومنحصر به شهوت جنسی نیست لذا در قرآن کریم به این امر اشاره شده " زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين والقناطر المقنطرة من الذهب والخيل المسومة والأنعام والحرث ذلك متاع الحياة الدنيا والله عنده حسن المآب" پس میل و رغبت شدید(شهوت) به یک شئی با بدست آوردن آن شئی واستفاده بهینه از آن شئی اشباع وسیری موقت نفس را نسبت به آن شئی در پی دارد.مثلا اگر فردی گرسنه با دیدن طعامی لذیذ در بیرون از منزل شهوت ومیل شدید به خوردن آن طعام پیدا نماید. ولی آن را نرباید بلکه باخوردن طعام ساده در منزل خویش وسیر و اشباع شود اگر همان طعام لذیذ را به او نشان دهند دیگر تمایلی به آن نخواهد داشت البته اگر دوباره گرسنه شد با قانع شدن به خوردن همین طعام ساده مجددا خود را اشباع نموده چون غرض وهدف از اکل برای او حاصل شده. شهوت جنسی نیز اگر طبق فرموده حضرتش در فرصت مناسب وشایسته اشباع شود همین گونه است(در مثال مناقشه نیست) لازم به ذکر است مرد ذواق مشمول فرموده حضرتش نیست چرا که خداوند او را دشمن می دارد . عن أبي عبد الله(علیه السلام) : "سمعت أبي يقول : إن الله عزوجل يبغض كل مطلق ذواق" امام صادق(علیه السلام) فرمود: شنیدم پدرم می فرمود : براستی که خداوند (عزوجل) هر مردی را که بسیار طلاق می دهد واهل چشیدن لذتهای جدید جنسی است ، دشمن می دارد. این کلام نورانی دو نتیجه مهم در پی دارد ۱- اگر زنان می دانستند در تمکین جنسی حلال شوهرانشان چقدر قلب آنان را تسخیر می نمایند هرگز در این امر شرعی سهل انگاری وتعلل نمی ورزیدند . ۲- مردان اگر می دانستند در اطفاء نائره شهوت فقط به زنان خویش باید بسند نمایند هیچگاه مجالی برای وسوسه زنا و انحراف جنسی برای آنان پیش نمی آمد .

۱۶- ارضاء جنسی طرفینی از سوی زوجین در هنگام آمیزش، که این امر میسر نمی شود مگر همراه با آداب شرعی مانند مداعبه(شوخی در سخن عاشقانه) و ملاعبه(شوخی در فعل عاشقانه)قبل از آمیزش و این امر بسیار مهم در استحکام عشق طرفینی است که متأسفانه بعضی از مردان جاهل یا خودخواه از این امر خطیر به آسانی گذشته و فقط ارضاء جنسی خود را ملاک آمیزش قرار می دهند ونام عاشق بر خود می نهند . غافل از اینکه با این گناه بزرگ موجب انحراف جنسی زن خویش و بی عفتی وی نسبت به مردان نامحرم شده اند و یکی از عوامل شیوع زنان آرایش کرده وبی حجاب در جامعه را زمینه سازی کرده اند .

چرا که کمبود جنسی وهویتی در خود احساس می کنند البته گناه این بی عفتی ها اول برای شوهر وسپس برای همسرش ثبت می شود ، عن الصادق (علیه السلام) : "الحیاء من الإیمان،و الإیمان فی الجنة". و در نهایت زن حق دارد شوهرش را از این عدم ارضاء آگاهی داده ودر صورت بی توجهی شوهربه این امر مهم حیاء وعفت ورزد وشوهر ظالم را به عقاب اعمالش واگذاشته یا از شوهرش طلاق بگیرد . قال الصادق(علیه السلام) : "إن أحدکم لیأتی أهله فتخرج من تحته ، فلو أصابت زنجیا لتشبست به فإذا أتى أحدکم أهله فلیکن بینهما مداعبة فإنه أظیب للأمر" براستی که اگر یکی از شما همسرش را بطور کامل

ارضاء ننماید پس اگر همسرش با مرد زنگی برخوردار کند (مراد مردی است که از جهت جمال و رفتار بمراتب پایین تر از شوهرش باشد) برآستی (اگر عقیقه نباشد) برای ارضاء جنسی خویش به او التماس می کند "!!!" لذا اگر هرکدام از شما مردان با همسرش بخواهد آمیزش کند باید (قبل از آمیزش) بین آن دو سخنان عاشقانه که همراه عشوه و طنز است صورت گیرد زیرا این امر موجب ارضاء طرفینی شده و آمیزش را پاکیزه ترمی نماید. (زوجین را از انحراف جنسی دورتر می سازد) البته حکمت این امر در روایات شریفه ذکر شده است. قال علی (علیه السلام): "إذا أراد أحدكم أن يأتي أهله فلا يعجلها فإن للنساء حوائج" هر وقت فردی از شما قصد آمیزش با همسرش داشت پس نباید او را به عجله در این عمل وا دارد زیرا برای زنان نیازهایی در ورود به این عمل است. (طبق فرموده حضرت روانشناسان یافته اند تهییج شهوت در زنان بتدریج و آرامش صورت می گیرد بر خلاف مردان که ناگهانی و به سرعت است لذا مرد باید با همسرش در این امر همراهی و رفقت نشان دهد و روش آن همان مداعبه و ملاحظه است.

۱۷- زوج شایسته است فقط فرج همسرش را (به فتح فا و سکون فاء) مجرای آمیزش قرار دهد چه از پشت سر با همسرش آمیزش کند چه از پیش رو، اما اگر آمیزش در مجرای غائط و مقعد همسرش انجام گردد طبق روایات و فتاوی فقهاء بزرگوار مکروه یا حرام است (مضافاً به اینکه موجب عفونت شدید در مجرای غائط و دلسردی جنسی همسر و انحراف جنسی وی می شود) لذا در تفسیر آیه شریفه "نساءکم حرث لکم فأتوا حرثکم أنى شئتم" امام صادق علیه السلام فرموده: "من قدامها ومن خلفها فی القبل" چه مرد از پیش روی زن چه از پشت سر او مجرای آمیزش را فرج زن قرار دهد. قال رسول الله (صلی الله علیه وآله): "محاش نساء أمتی علی رجال أمتی حرام". ص- زوجین شایسته است در حال آمیزش رو به قبله و پشت به قبله نباشند خصوصاً اگر برهنه باشند. محمد بن العیص از امام صادق (علیه السلام) سؤال نمود که آمیزش نمودم در حالی که عریان و برهنه بودم (حکم آن را بیان کنید) فقال (علیه السلام): "لا، ولا تستقبل القبلة ولا تستدبرها" حضرت در پاسخ وی فرمود: عریان و برهنه آمیزش نکن و نه رو به قبله و نه پشت به قبله آمیزش نکن. حتی در حدیث نبوی ذکر شده "هرمردی رو به قبله و یا در مکانی که در مرأی و منظر فرد آمیزش کند فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين" (حکمت لعن علی الظاهر بخاطر هتك حرمت قبله و بی حیایی مرد نسبت به نگاه فرد باشد) البته آثار وضعی این عمل زشت امراض صعب العلاج را در آلت جنسی مانند درد آلت و نحو آن می باشد. ق- شایسته است زوجین چندساعت قبل از آمیزش با اموری چون مسواک زدن، استعمال بوی خوش و میل نمودن غذاهای گرم کننده مزاج طرفین چون غسل، خرما همراه آب، زنجبیل و ادویه جات و غیره (بشرطی که ضرر جسمی نداشته باشند) تقویت قوای جنسی خود را بنمایند. البته این امور در روایات شریفه در باب تقویت قوه باه (جنسی) ذکر شده که مجال ذکر آن در این مختصر نمی گنجد.

۱۸- زوجین شایسته است بعد از آمیزش اگر موانعی چون مرض و غیره ندارند سریع غسل جنابت نمایند که باعث تحریک و آمادگی قوای جنسی در مرحله قبل می گردد و در صورت مانع شرعی و عرفی تیمم نمایند و زیرا عدم تطهیر و غسل بعد از آمیزش از اخلاق قوم لوط بوده و اکل و شرب با حال جنابت موجب برص و فقر می شود مگر دست و صورت را بشویند

س- زوجین شایسته است بعد از آمیزش و انجام غسل شربت غسل بنوشند تا قوای جنسی آن دو در مراحل بعدی تضعیف نشود وضعف جسمی خود را بر طرف کنند. ".....فیه شفاء للناس....." در سوره نحل به شفا بخش بودن غسل برای امراض

اشاره شده و از طعام های ذکر شده در قرآن کریم فقط غسل همراه با شفاء بیان شده است. به طب اسلامی در مورد خواص غسل رجوع نمایید .

۱۹ - قلت و کمی مهریه از نشانه های برکت زن و کثرت آن از نشانه های شومی زن است. قال رسول الله (صلی الله علیه و آله) : "من بركة المرأة قلة مهرها و من شؤمها كثرة مهرها" و قال علي (عليه السلام) : "لا تغالوا بمهور النساء و تكون عداوة" مهریه زنان را بالا نگیرید که موجب عداوت و دشمنی می شود. قال رسول الله (صلی الله علیه و آله) : "افضل نساء امتي اصبحهن وجها و عفة و اقلهن مهرًا" برترین زنان امت من زنانی هستند که از حیث سیما و عفت برتر از زنان دیگر و از حیث مهریه کمترین آنان است. (شایان ذکر است اگر سؤال شود که به خاطر عدم اعتماد به وفاداری و صداقت شوهر مجبوریم مهریه زنان را زیاد نماییم. پس تکلیف ما در قبال این احادیث شریفه چیست؟ در جواب گوئیم ۱- شما مهریه را زیاد نکنید بلکه تحقیق کامل از دینداری و اخلاق زوج نمایید گرچه امری مشکل است ولی برای یک عمر زندگی مشترک ارزش آن را دارد. ۲- از جهت روانشناسی ثابت شده مرد با زیاد نمودن مهر کینه و عداوتشان تحریک شده و آن را نشانه عدم اعتماد طرف زن نسبت به خود می داند و دچار تردید عشق به زن خویش شده و خود را مانند برده حلقه بگوش او می شمارد که با یک انتقاد یا اختلاف جزئی تقاضای مهر را به آجرا خواهد گذاشت. ۳- کثرت مهر بیشتر ؛ توقع مرد بیشتر ؛ زیرا کثرت مهر موجب بزرگ نمایی عیوب جسمی و روحی روانی همسر از منظر مرد می شود چرا که مرد متوجه می شود دختران زیباتر و خوش رفتار از همسرش با مهریه کمتر به تزویج مردانی مانند او یا بدتر از او در آمده و با عشق زندگی مشترک خویش را ادامه می دهند. و این یکی از مصادیق دیگر عدواتی است که در حدیث شریف ذکر شده است. ۴- کثرت مهر اهرم فشار نامناسب است که نتیجه معکوس داده و زن را بعنوان یک کالای تجاری در جامعه نشان می دهد و این ننگ بزرگی برای خود زن و خویشان وی محسوب می گردد. ۵- مرد اگر متقی و خدا ترس باشد هیچ وقت به زن خویش ظلم نمی کند ولو مهریه به مقدار اندک باشد و اگر فاسق و شرور باشد یقین کنید بدترین ظلمها را به زن خویش روا داشت ولو مهریه به مقدار زیاد باشد و حتی حاضر می شود تا ابد در حبس بماند یا به پای چوبه دار رود. ۶- بر فرض اولیاء دختر یا خود زن بخاطر احتیاط این کثرت مهر را بر مرد تحمیل نمایند اولاً منصفانه باشد و شخصیت مالی و اجتماعی طرفین مراعات گردد و ثانیاً قصاص قبل از جنایت نشود بلکه زن در قسمت آخر دفترچه ازدواج محضری و قانونی امضاء نماید اگر مرد تا آخر عمر من یا عمر خود با موازین شرعی و عادلانه (طرفینی) و بدون بد رفتاری زندگی مشترک مقدس را ادامه داد من کل مهریه ام یا مقدار معین زیادی از آن را به او در وقت فوت یا فوت او بخشیدم. و در غیر این صورت بعد از مشاوره و اصلاح امر اگر صلح بین ما ممکن نشد بعنوان تظلم و دادخواهی در قبال رفتار ظالمانه او کل مهریه ام را مطالبه می نمایم. ۷- خانواده زن اگر از سرزنش خویشان نسبت به اندک بودن مهریه دخترشان هراس دارند مهر را منصفانه و به واقع زیاد نمایند و بعد از ثبت آن در محضر با بخشش همراه با رضایت مشکل کثرت مهریه را برطرف نمایند و با این بخشش امر به معروف را اشاعه دهند. البته مسائل بسیار پیچیده و دقیق در مورد انواع مهریه و کم و کیف آن داریم که رجوع به فتوای مرجع تقلید جامع الشرائط هر فردی برای مقلد راه گشاست .

۲۰- آرامش زوجین در هنگام آمیزش از حیث مکانی و روانی به گونه ای که زوجین از حیث عدم ورود افراد دیگر به آن مکان اطمینان کامل داشته باشند چرا که با نبود آرامش روانی قوای جنسی تقلیل می یابد و موجب تضعیف ارتباط زناشویی

می گردد و چه بسا منجر به طلاق عاطفی یا طلاق شرعی شود. "وهو الذی خلق من أنفسکم أزواجاً لتسکنوا إليها و جعل بینکم مودة و رحمة...." آیه شریفه دلالت دارد بر اینکه آمیزش با زنان باید موجب آرامش روانی آن دو گردد. (نه اضطراب آن دو) و در سایه این آرامش روانی خداوند متعال دوستی و رحمت را بین زوجین قرار می دهد.

۲۱ - زوجین در مکانی آمیزش نمایند که صدای همهمه و تحرک آنها فرد دیگری نشنود گر چه؛ کودک شیرخوار باشد "عن الصادق (علیه السلام) "لا یجامع الرجل امرأته و جاریة و فی البیت صبی فإن ذالک مما یورث الزنا" مرد نباید با همسر و یا کنیزش آمیزش نماید در حالی که در آن مکان کودکی باشد چرا که این عمل موجب زنا می شود. (با توجه به روایات دیگر مراد این است که این امر موجب می شود آن کودک "چه پسر و چه دختر" اهل زنا شود. به شرطی که آن کودک نظاره گر این عمل باشد و سخنان و همهمه آن دو نفر را بشنود).

۲۲ - زوجین در ابتداء آمیزش نام خداوند متعال را بر زبان جاری نمایند و از شر شیطان به او پناه برند و از او درخواست فرزند صالح و تام الخلقه بنمایند تا شیطان شریک در آمیزش آن دو نشود. "...و شارکهم فی الأموال و الأولاد..." این فقره از آیه شریفه دلالت دارد که شیطان شریک این آمیزش بدون نام خداوند می شود، و گویا آن فرزند، فرزند خود شیطان نیز محسوب می شود و نشانه آن طبق روایات بغض و دشمنی او با حضرات اهل بیت عصمت (علیهم السلام) است. (لطفاً به ادعیه وارده در این باب نکاح رجوع شود).

۲۳ - زوجین در هنگام تکرار پیاپی آمیزش های جنسی گرچه احتیاجی به غسل جنابت ندارند ولی بهتر است محل آلت را تطهیر نمایند و وضوء گرفته و پس از آن آمیزش دوم را با ذکر خداوند شروع نمایند که موجب دوری شیطان از آن دو شود. لکن اگر مرد قبل از آمیزش محتلم شود مکروه است بدون غسل جنابت با همسرش آمیزش نماید، زیرا خوف این می رود که فرزندی مجنون از این آمیزش متولد شود. پس آن مرد به جز خود نباید فرد دیگری را سرزنش نماید. قال رسول الله (صلی الله علیه و آله): یکره أن یغشی الرجل المرأة و قد احتلم حتی یغتسل من احتلامه الذی رأى. فإن فعل و فخرج الولد مجنوناً فلا یلومن إلا نفسه" و در آینده خود این فرزند چه بسا موجب انحراف جنسی والدین و خود و دیگران شود

۲۴ - زوجین به عشق و یاد یکدیگر آمیزش نمایند چرا که اگر یکی از آن دو یا هر دو در هنگام آمیزش به عشق فرد دیگری تحریک شهوت کند اگر فرزندی متولد شود مخنث خواهد بود (یعنی آبنه و همجنسگرا خواهد بود) لذا این آمیزش خائنانه زمینه انحراف جنسی را در جامعه فراهم می سازد.

۲۵ - زوجین شایسته است هر کدام پوشش متناسب خود را در منظر دیگران مراعات کنند و از جنس کتان یا نخ بپوشند و از پوشش لباسهای نازک بجز وقت آمیزش پرهیز نمایند. زیرا پوشیدن لباس نازک طبق احادیث دین و ایمان فرد را نازک و ضعیف می نماید و انحرافات جنسی شدید در پی دارد.

۲۶ - زوجین شایسته است لباس متعادل با اندام خویش بپوشند نه لباس تنگ خصوصاً لباس زیر پرهیز کنند زیرا لباس تنگ لباس اهل ذلت و خواری و موجب تحریک بیجای شهوت، اختلال در جریان خون، خارش پوست و تولید قارچ پوستی، آگزما

وحساسیت تماسی وضعف نعوظ(عدم توانایی جنسی) می شود وحتی گاهی موجب نازایی و تولید سرطان سینه و عفونت مثانه در زنان می شود ونگاه بیگانگان وحتی همجنسگراها را به آن دو جلب می نماید و در وقت آتش سوزی چون نوعا از جنس نایلون است مانند قیر مذاب به بدن فرد می چسبد و موجب جراحات عمیق وحتی مرگ فرد می شود . البته در مورد آمیزش بطور گذارا به در صورت تمایل زوجین بطور مباح مانعی ندارد پس نوع لباس باید در اندازه وسایز متعادل باشد .زیرا لباس باید مایه ستر عیوب بدن باشد و فرد را کریه المنظر نشان ندهد . قال الراوي : قال الحسين(عليه السلام) : "إيتوني بثوب لا يرغب فيها أجعله تحت ثيابي لئلا أجرد منه" فأتني بتبان ، فقال: لا، ذاك لباس من ضربت عليه الذلة "، فأخذ ثوبا خلقا وخرقه وجعله تحت ثيابه ، فلما قتل (عليه السلام) جردوه منه (عليه السلام) در ختام بحث بخش دوم مرحله دوم متذکر می شویم روایات کثیری در مورد باب مقدمات و آداب نکاح داریم ولی چون به بحث ما ارتباطی نداشته یا مجال ذکر آنها را نداریم لذا مخاطبین محترم را به کتبی چون الکافي، وسائل الشيعة ومستدرک الوسائل وبحار الأنوار و سفينة البحار وکتب تفسیر بخصوص تفسیر المیزان ارجاع می دهیم .